

En undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet viser, at kun 39 pct. af forældrene får hjælp, når deres barn er anbragt uden for hjemmet. Kun lidt mere end hver tredje får altså støtte til at blive bedre forældre fremover. Det må der ændres på, ellers vil årsagerne til anbringelsen fortsætte med at eksistere, og de vil invalidere familiens evne til at fungere på længere sigt.

Her skal helhedsperspektivet igen ind. Man kan fjerne nok så mange børn fra forældre, der svigter, og jeg har f.eks. læst om en mor, der fik fjernet i alt 7 børn, men hvis samfundet dernæst svigter og lader forældrene fortsætte deres belastede liv, får det store omkostninger for forældrene selv, for det anbragte barn, for kommende børn og for samfundet som helhed.

Peder Sass (S):

En fortsat sikring og videreudvikling af velfærdssamfundet bygger ikke alene på penge, men mere på en sikring af menneskelig kvalitet og menneskelige værdier. Et godt velfærdssamfund bygger på, at ingen, som har brug for hjælp, overlades til sin egen skæbne. Vi skal stille krav til hinanden, og den enkelte og familien skal have mulighed for en tilværelse med aktiv deltagelse, samvær med andre og en følelse af at høre til.

Det har været en af Socialdemokratiets hovedopgaver, siden vi overtog ledelsen af regeringen i 1993, at få vendt udviklingen og sætte massivt ind på de sociale områder. Det er ikke acceptabelt, at svagt stillede børnefamilier ender i en blindgyde i det sociale system. Derfor skal en tidlig forebyggende indsats fortsat have en meget høj prioritet i det sociale system.

Den sociale servicelov har især sigtet på en mere individuel og målrettet støtte over for de svageste grupper i samfundet, bl.a. sindslidende narkomaner, truede børn og unge og familier med tunge sociale problemer.

Socialministeriet har også taget initiativer til, at den sociale indsats over for sårbare børn er blevet forstærket. Det er vigtigt med en offensiv og målrettet indsats, der sikrer, at de dårligst stillede unge får et liv med gode muligheder for at opnå en positiv voksertilværelse.

I kommunerne gøres der en stor indsats for at udvikle et samarbejde mellem forvaltningerne. Derved kan de forskellige parter, og her tænker jeg på ungdomsklubber, skoler, daginstitutioner, hjemmehjælperne, sundhedsplejersker og andre fagfolk, bedre koordinere den samlede indsats over for den enkelte truede familie.

Et af de områder, der trænger til et serviceeftersyn inden for den sociale sektor, er behovet for efter- og videreuddannelse. Skal den igangværende kvalitetsudvikling fortsætte, er det nødvendigt at opkvalificere medarbejdere inden for området.

Der er et klart behov for nye teoretiske indsatsvinkler på det sociale arbejde, fremgår det af regeringens børneudvalgs handlingsplan, og der er fortsat behov for at udvikle nye arbejdsmetoder. Der er et behov for flere efteruddannelsesmuligheder, gerne tværfagligt med et lokalt afsæt. Det er vigtigt, at vi inddrager den enkelte familie i løsningen for forskellige opgaver, der vedrører familien. Dette fremgår også klart af formålsbestemmelserne i den sociale servicelov.

Der har allerede været iværksat en indsats over for de hjemløse, misbrugerne og de prostituerede. Det er vigtigt at fokusere på disse grupper, da de ofte belaster hele det offentlige system, hvis der ikke sker en helhedsorienteret indsats. Jeg anser det derfor for vigtigt at styrke indsatsen over for familier med alkohol- og narkoproblemer, ligesom jeg gerne ser en mere udbygget indsats over for børn, hvis mor eller far er i fængsel.

En målgruppe, vi ofte kommer til at overse, er familien, hvor den ene af forældrene har psykiske problemer. Det er derfor vigtigt for os at opnå resultater, og at vi koordinerer samarbejdet mellem de forskellige forvaltninger på dette område. Et sådant samarbejde kan medvirke til, at den enkelte og dermed også hele familien på sigt kan klare sig selv og få en bedre livskvalitet.

Jeg er bekendt med, at socialministeren har iværksat et udvalgsarbejde, der sigter på det formål netop at forbedre situationen, så vi får færre anbringelser.

Det er min klare overbevisning, at en mere målrettet indsats over for anbragte børn og unge må kunne bringe bedre resultater. En anbringelse uden for hjemmet koster i dag mellem 25.000 kr. og 50.000 kr. om måneden. Det må kunne gøres bedre.

Også andre ministerier arbejder langsigtet med den forebyggende indsats. Således har By- og Boligministeriet sat fokus på de bysociale problemer i en større sammenhæng, og byfornyelsen har også fungeret som et redskab i en integreret og mere helhedsorienteret politik, hvor de generelle levevilkår forbedres. Byfornyelsen anser vi også at ville kunne medvirke